

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2014, č. j.: MV-127108-10/SO-2014

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 10. 7. 2014 č. j. OAM-82487-20/DP-2011, kterým správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností do 30. 1. 2012. Dne 15. 11. 2011 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu. Správní orgán I. stupně dne 11. 2. 2014 vyzval žalobce k odstranění vad podané žádosti, neboť nedoložil doklady prokazující úhrnný měsíční příjem, potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti, potvrzení správy sociálního zabezpečení o neexistenci nedoplatků obchodní společnosti, v níž byl žalobce statutárním orgánem nebo jeho členem a doklad potvrzující účel jeho pobytu. Téhož dne správní orgán I. stupně usnesením řízení o žádosti žalobce přerušil. Dne 11. 3. 2014 žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně plnou moc pro paní T. I., v níž žalobce zmocnil jmenovanou

zástupkyni k podpisu, prohlédnutí spisu, podání žádosti k dlouhodobému pobytu, vyzvednutí písemností a vedení celého řízení. Dne 3. 4. 2014 správní orgán I. stupně vydal vyrozměření o pokračování v řízení a výzvu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. K seznámení žalobce s podklady došlo dne 16. 4. 2014 za účasti výše uvedené zmocněnkyně. Správní orgán I. stupně následně dne 13. 5. 2014 obdržel plnou moc ze dne 20. 4. 2014 udělenou žalobcem p. T. M. k tomu, aby jej zastupoval před správním orgánem I. stupně při podání žádosti vedené pod č. j. OAM-82487/DP-2011 o dlouhodobý pobyt a po celou dobu jeho řízení. Spolu s plnou mocí obdržel správní orgán I. stupně stížnost žalobce na postup pracoviště Odboru azylové a migrační politiky Kladno a další podklady pro rozhodnutí.

Prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky zamítnuta, správní orgán I. stupně odůvodnil tím, že žalobce neodstranil vady žádosti a nedoložil veškeré její náležitosti, čímž došlo k naplnění důvodu pro nepovolení dlouhodobého pobytu dle § 56 odst. 1 písm. a/ zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Prvostupňové rozhodnutí bylo dne 21. 7. 2014 doručeno zástupci žalobce T. M. prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb. Dne 7. 8. 2014 podal zástupce žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, v němž uvedl, že odůvodnění zašle po nahlédnutí do spisu, k čemuž byl také dne 12. 8. 2014 správním orgánem I. stupně vyzván.

Dne 17. 10. 2014 žalovaná obdržela plnou moc ze dne 7. 10. 2014 udělenou žalobcem Mgr. Petru Václavkovi k tomu, aby jej zastupoval ve všech právních věcech. Zároveň obdržela odůvodnění odvolání, v němž žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí nemělo být doručováno p. M., jelikož k tomu nebyl zmocněn, ale mělo být doručeno paní I. Z tohoto důvodu nemohlo být odvolání dle názoru žalobce zamítnuto jako opožděné, neboť dosud nebylo doručeno oprávněné osobě. Ani výzva k odstranění vad nebyla doručena dle zákona, neboť neměla být doručena paní S., ale přímo žalobci.

K námitce ohledně doručení výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 11. 2. 2014 žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně postupoval při doručování této výzvy v souladu se zákonem, neboť součástí spisového materiálu je také plná moc, kterou žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně dne 29. 11. 2011. Touto plnou mocí zmocnil paní S. k zastupování ve všech jednáních s Ministerstvem vnitra. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti prostřednictvím této zástupkyně. Plná moc pro paní I. byla správnímu orgánu I. stupně doložena až dne 11. 3. 2014 - do té doby byla v souladu se správním řádem zástupkyní žalobce paní S.

K námitce týkající se doručení prvostupňového rozhodnutí žalovaná odkázala na znění plné moci udělené p. M., v níž se uvádí, že je zmocněn k zastupování žalobce „*po celou dobu jeho řízení*“. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v souladu s § 33 odst. 2 písm. b/ správního řádu, který uvádí, že „*zmocnění může být uděleno pro celé řízení*“. Vzhledem k výše uvedenému a rovněž s odkazem na § 34 odst. 3 správního řádu, podle kterého v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení, žalovaná konstatovala, že správní orgán I. stupně v souladu se zákonem považoval plnou moc udělenou p. M. za generální plnou moc. Jmenovaný zástupce byl tudíž zmocněn k tomu, aby mu rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno.

Ze spisového materiálu bylo žalovanou zjištěno, že prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnému zástupci žalobce (panu M.) doručeno dne 21. 7. 2014, přičemž dle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žalobce ani jeho zmocněný zástupce ve stanovené lhůtě odvolání nepodali a prvostupňové rozhodnutí nabylo dne 6. 8. 2014 právní moci. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno k poštovní přepravě až dne 7. 8. 2014 a z odvolání nevyplývalo, že by žalobce požádal o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 správního řádu, bylo odvolání žalovanou posouzeno jako opožděné. Žalovaná opožděné odvolání zamítla, aniž by rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumávala z věcné stránky.

Závěrem žalovaná s odkazem na § 92 odst. 1 správního řádu uvedla, že po prostudování spisu dospěla k závěru, že zde nejsou dány předpoklady pro obnovu řízení, pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení ani pro vydání nového rozhodnutí.

Žalobce v žalobě nejprve shrnul průběh správního řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, a následně s poukazem na § 71 odst. 2 písm. a/ správního řádu namítl, že meritorní rozhodnutí správního orgánu není vydáno tím, že ho oprávněný úředník napíše a vytiskne, ani tím, že se nachází na pracovišti správního orgánu, ale tím, že je předáno k přepravě oprávněnému adresátovi. Pokud je tedy rozhodnutí vyhotovené a vytištěné, ale zároveň není předáno k přepravě, nelze hovořit o tom, že bylo vydáno ve smyslu správního řádu. K vydání rozhodnutí nepostačí ani to, je-li rozhodnutí vyhotovené a předáno k přepravě, neboť rozhodnutí je vydáno až v momentě, kdy je předáno oprávněnému příjemci. V daném případě bylo prvostupňové rozhodnutí předáno k přepravě a následně doručováno domněle zmocněnému zástupci žalobce p. M., který jej následně napadl odvoláním podaným mimo odvolací lhůtu. Žalovaná pochybila, jestliže nereflektovala odvolací námitky žalobce a odvolání podané p. M. alibisticky zamítla pro zjevnou opožděnost. Prvostupňové rozhodnutí totiž bylo doručeno nesprávnému adresátovi, a tudíž nebylo ve smyslu § 71 správního řádu vůbec vydáno, neboť by bylo vydáno až v situaci, kdy by bylo předáno k přepravě oprávněnému adresátovi, což se dosud nestalo. Bylo-li tedy prvostupňové rozhodnutí doručováno p. M., bylo tak činěno nesprávně, neboť tato osoba nedisponovala potřebným zmocněním. Na č. l. 18 správního spisu se sice nachází plná moc udělená žalobcem p. M., nicméně zmocnění v ní je koncipováno v rozsahu jednoho úkonu, tj. podání žádosti, a s časovou platností po celou dobu řízení. Z konstrukce zmocnění v žádném případě neplyne, že by p. M. byl zmocněncem žalobce pro všechny úkony předmětného řízení, jako např. přebírání písemností. Žalovaná dle názoru žalobce zaměnila význam slov „pro“ a „po“, kdy slovní spojení „pro celé řízení“ stanovuje rozsah zmocnění, zatímco spojení „po celou dobu řízení“ určuje časovou platnost, nikoliv rozsah oprávněné agendy zmocněnce. Disponuje-li zmocněnec oprávněním v rozsahu jednoho úkonu (podání žádosti) s časovou platností po celou dobu řízení, nelze tvrdit, že je zmocněn k přebírání meritorních rozhodnutí, a nelze ani odkazovat na § 34 odst. 3 správního řádu a tvrdit, že nastala situace předvídaná zákonem, kdy existují pochybnosti o rozsahu zmocnění, a že by proto mělo platit, že se jedná o zmocnění generální, neboť (zmocnění) je formulováno poměrně jasně. Prvostupňové rozhodnutí tak dle žalobce nebylo ke dni podání žaloby ve smyslu správního řádu vydáno, protože bylo zřejmé, že je z právního pohledu nicotné. Nicotné rozhodnutí nelze napadat odvoláním a nelze ani rozhodovat o včasnosti podaného odvolání.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě rovněž nejprve shrnula průběh správního řízení a následně se vyjádřila k jednotlivým žalobním námitkám. K námitce nesprávného posouzení odvolání jako opožděného uvedla, že podání žádosti je jednorázový úkon, takže by bylo bezpředmětné k tomuto úkonu určovat časovou platnost plné moci. To potvrzuje i skutečnost,

že předmětná plná moc (pro p. M.) je datována dnem 20. 4. 2014, přičemž v této době již byla žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu podána (stalo se tak 15. 11. 2011). Žalovaná poukázala také na podání, jehož součástí byla i uvedená plná moc. Jedná se o stížnost žalobce proti postupu správního orgánu I. stupně, která je podepsána žalobcem a zároveň panem M. Pokud by plná moc byla panu M. udělena pouze pro podání žádosti o dlouhodobý pobyt, není logické, aby spolupodepsoval i zmíněnou stížnost.

Žalovaná má za to, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se správním řádem, když považoval plnou moc udělenou p. M. za plnou moc generální. Prvostupňové rozhodnutí bylo tedy žalobci doručeno v souladu se zákonem. Odvolání, které p. M. za žalobce podal dne 7. 8. 2014, bylo opožděné, což žalobce nijak nerozporuje.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 22. 11. 2017 zástupce žalobce setrval na žalobních tvrzeních obsažených v žalobě. Dále k věci samé uvedl, že situace ohledně žalobcova zastoupení ve správním řízení byla z důvodu četných změn osob zástupců nepřehledná. Správní orgán I. stupně měl proto žalobce vyzvat k osvětlení toho, který ze zmocněnců je skutečně jeho zvoleným zmocněncem, jemuž by mělo být rozhodnutí ve věci doručováno. Takový postup by byl plně v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, např. zásadou hospodárnosti a zásadou vstřícnosti orgánů veřejné správy. Žalovaná, ač řádně předvolána, se ústního jednání nezúčastnila.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 33 odst. 1 správního řádu účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

Podle § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění může být uděleno

- a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
- b) pro celé řízení,
- c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo
- d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

Podle § 34 odst. 3 správního řádu v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.

Podle § 34 odst. 2 věta první správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.

Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:".

Podle § 71 odst. 2 s.ř.s. k žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Neopodstatněnou shledal soud námitku žalobce, že prvostupňové rozhodnutí mu nebylo řádně doručeno, neboť bylo správním orgánem doručeno osobě, která nebyla jeho zástupcem zmocněným k přebírání doručovaných písemností. V tomto směru se klíčovým jeví zodpovězení otázky, zda byl pan M. na základě plné moci ze dne 20. 4. 2014 zmocněn k zastupování žalobce v řízení o jeho žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu (včetně přebírání doručovaných písemností), či nikoliv.

Nejvyšší správní soud k otázce zastoupení účastníka správního řízení na základě plné moci v rozsudku ze dne 30. 11. 2016, č. j. 6 Azs 239/2016 – 23 dovedl, že „*ustanovení § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď v písemné formě, nebo může být udělena ústně do protokolu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 - 26, uvedl, že „[o]bsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (viz ust. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum (není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu), aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit.“ V této souvislosti lze poukázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005 - 62, kde uvedl, že „[p]ři posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam.“*

Předmětná plná moc udělená žalobcem dne 20. 4. 2014 T. M. všechny výše uvedené obsahové náležitosti splňuje. Z jejího obsahu lze nepochybně dovodit vůli žalobce, aby byl T. M. od jejího udělení zastupován *po celou dobu řízení* o jeho žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, a to až do případného odvolání plné moci. V předmětné plné moci je výslovně uvedeno, že žalobce zmocňuje T. M. „*k tomu, aby mne zastupoval na MVČR – OAMP při podání žádosti vedené pod Č.J. OAM-82487/DP-2011 o Dlouhodobý pobyt a po celou dobu jeho řízení*“, s tím, že „*Tato plná moc platí do odvolání.*“ Ze znění plné moci je tak zřejmé, že se jedná o plnou moc generální, udělenou k zastupování žalobce v celém řízení o jeho žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, tj. k zastupování při všech úkonech v průběhu tohoto řízení včetně doručování písemností. Správní orgán I. stupně proto neměl žádný objektivní důvod k pochybnostem o oprávnění T. M. zastupovat žalobce v daném řízení v celém rozsahu, a rozhodnutí ve věci samé zcela v souladu s § 34 odst. 2 věta první správního řádu doručoval jmenovanému zástupci žalobce T. M.

Argumentace žalobce, že sousloví *po celou dobu řízení*, které je obsaženo v plné moci ze dne 20. 4. 2014, je pouze časovým určením platnosti této plné moci, kterou byl zmocněnec zmocněn k provedení toliko jediného úkonu, a sice podání předmětné žádosti, je dle náhledu soudu účelová a zjevně nelogická. Žalovaný ve vyjádření k žalobě přílehlavě poukázal na to, že v době udělení předmětné plné moci byla žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu ze strany žalobce již dávno podána. Žalobce tak neměl žádný důvod k tomu, aby k provedení tohoto jediného úkonu v roce 2014 kohokoliv zmocňoval. Samotné podání žádosti je navíc

jednorázovým úkonem, jehož provedením by byla taková plná moc konzumována, a jakékoliv časové vymezení její platnosti, o kterém hovoří žalobce, by bylo naprosto zbytečné.

O tom, že i zástupce žalobce T. M. vnímal udělenou plnou moc jako generální, a nikoliv jako plnou moc udělenou pouze pro podání žádosti, svědčí koneckonců skutečnost, že na základě této plné moci (jiná mu udělena nebyla) podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně za žalobce odvolání.

Opodstatněná není ani druhá žalobní námitka, že prvostupňové rozhodnutí nebylo dle správního řádu vůbec vydáno, protože dosud nebylo předáno k přepravě oprávněnému příjemci, takže je „z právního pohledu“ nicotné. Žalobce se předně mylí v tom, že správní řád spojuje vydání rozhodnutí s jeho předáním k přepravě *oprávněnému příjemci*. V souladu s ustanovením § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, přičemž zákon nestanoví, že by se muselo jednat výhradně o doručení oprávněnému příjemci. Jakmile správní orgán rozhodnutí *vyhotoví a předá je k přepravě* některým ze způsobů uvedených v § 19 správního řádu (v souzené věci bylo rozhodnutí zmocněnci doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb), je tím rozhodnutí vydáno. Okamžik doručení rozhodnutí adresátovi je pro určení data vydání rozhodnutí nepodstatný. Nutno dodat, že ani případné vady při doručování písemného vyhotovení rozhodnutí nezakládají nicotnost daného rozhodnutí, což plyne z ustanovení § 77 správního řádu, které vyjmenovává důvody mající za následek nicotnost rozhodnutí.

I s přihlédnutím k vypořádání první žalobní námitky soudu nezbyvá než konstatovat, že v souzené věci bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno, neboť bylo správním orgánem předáno k přepravě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, který jej následně doručil zástupci žalobce T. M. V žádném případě se tedy nejedná o nicotné rozhodnutí, jak se mylně domnívá žalobce. T. M. navíc byl jakožto zplnomocněný zástupce žalobce dle § 34 odst. 2 věta první správního řádu *oprávněným příjemcem* tohoto rozhodnutí (viz výše).

Lze shrnout, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno a následně žalobci prostřednictvím jeho zástupce doručeno v souladu se zákonem.

O tom, že odvolání podané žalobcem (prostřednictvím jeho zástupce T. M.) proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podáno až po marném uplynutí zákonem stanovené 15denní odvolací lhůty, není mezi účastníky řízení sporu. Žalovaná tudíž toto odvolání napadeným rozhodnutím právem zamítla jako opožděné.

Námitku, ve které vytkl žalované porušení základních zásad činnosti správních orgánů, ke kterému mělo dojít tím, že ho žalovaná nevyzvala k upřesnění osoby zástupce, uplatnil žalobce až při ústním jednání před soudem. Protože tato námitka nebyla vznesena v zákonem stanovené lhůtě pro rozšíření žalobních bodů (§ 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s.ř.s.), soud k ní při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí nemohl přihlížet. Soudní řád správní neumožňuje, aby žalobce vznášel nové námitky po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Jak uvedl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 14. 12. 2016, č. j. 1 As 49/2016 – 41, „*Také Ústavní soud potvrdil, že s ohledem na efektivnost soudního řízení zákonodárce koncentroval řízení před krajskými soudy tím, že stanovil lhůtu k podání správní žaloby v délce dvou měsíců, přičemž žalobce musí v uvedené lhůtě předložit veškeré žalobní body* (viz nálezy ze dne 30. 3. 2009, sp. zn. IV. ÚS 2701/08, či ze dne 1. 12. 2009, sp. zn. Pl. ÚS

17/09, bod 39). Pokud žalobce doplní žalobu po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby o další argumenty, je třeba rozlišit, zda tyto argumenty pouze upřesňují či podrobněji rozvíjejí námitky uplatněné v žalobě, nebo zda nepřípustně rozšiřují žalobu o další žalobní body (viz rozsudek ze dne 28. 7. 2005, č. j. 2 Azs 134/2005 – 43, č. 685/2005 Sb. NSS).“

V nyní projednávané věci žaloba obsahovala pouze dva žalobní body. Prvním byl rozporován rozsah plné moci udělené T. M. a druhým byla namítána nicotnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu jeho „nevydání“. Námitka porušení základních zásad činnosti správních orgánů v žalobě uplatněna nebyla, a s ohledem na koncentraci řízení se jí tedy soud nemohl zabývat. Pouze obiter dictum soud podotýká, že uvedené námitce by nepřisvědčil, ani kdyby byla uplatněna včas. Udělením plné moci T. M. zanikly plné moci, které žalobce dříve udělil ke svému zastupování jiným osobám. V rozhodném okamžiku, tj. k datu vydání rozhodnutí, byl jediným zástupcem žalobce T. M. Nebylo tak žádného důvodu k tomu, aby správní orgán I. stupně vyzýval žalobce k upřesnění osoby jeho zástupce.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 22. listopadu 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.